

Not 14

Högsta förvaltningsdomstolen meddelade den 8 april 2021 följande beslut (mål nr 5998-20).

Bakgrund

1. Regeringen kan i vissa fall besluta att ett fängelsestraff som har dömts ut i Sverige ska få verkställas i en annan stat. Om Sverige inte har en överenskommelse om detta med den aktuella staten krävs att det föreligger synnerliga skäl för att verkställigheten av straffet ska få överföras dit.

2. E.Y., som är etiopisk medborgare, dömdes 2011 till fängelse i 16 år. Vidare beslutades att han efter avtjänat straff ska utvisas med förbud att återvända till Sverige.

3. E.Y. ansökte om att verkställigheten av fängelsestraffet ska överföras till Etiopien. Som skäl angavs att förhållandena på den anstalt där han är intagen är inhumana.

4. Regeringen avslag ansökan. Som skäl för beslutet angavs att Sverige och Etiopien inte har någon överenskommelse om att verkställighet av fängelsestraff kan överföras mellan staterna och att omständigheterna i ärendet inte var sådana att det förelåg synnerliga skäl för att förordna att verkställigheten ska anförtros åt myndighet i Etiopien.

Yrkanden m.m.

5. E.Y. ansöker om rättsprövning och yrkar att regeringens beslut ska upphävas samt anför att han uppfyller förutsättningarna för att få verkställigheten av fängelsestraffet överförd till Etiopien.

Skälen för avgörandet

6. Enligt 1 § lagen (2006:304) om rättsprövning av vissa regeringsbeslut får en enskild ansöka om rättsprövning av sådana beslut av regeringen som innefattar en prövning av den enskildes civila rättigheter eller skyldigheter i den mening som avses i artikel 6.1 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, EKMR.

7. Av Europadomstolens praxis följer att artikel 6.1 i EKMR är tillämplig under förutsättning bl.a. att det föreligger en reell och seriös tvist, att tvisten gäller en rättighet eller skyldighet som – på åtminstone rimliga grunder – kan hävdas ha sin grund i nationell rätt och att denna rättighet eller skyldighet vid en på konventionen grundad tolkning kan karaktäriseras som civil (se t.ex. Europadomstolens dom den 14 september 2017 i målet Károly Nagy mot Ungern, punkt 60).

8. Högsta förvaltningsdomstolen har i ett antal avgöranden rörande rättsprövning uttalat att en reglering som ger regeringen en diskretionär rätt att avgöra en viss fråga inte kan anses innefatta en rättighet enligt nationell, dvs. svensk, rätt för den enskilde (se t.ex. HFD 2016 ref. 38, HFD 2017 ref. 2 och HFD 2019 not. 8).

9. Av 3 § lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom följer att regeringen, om synnerliga skäl föreligger, kan förordna att verkställigheten av en frihetsberövande påföljd som här i landet ådömts medborgare eller någon som har hemvist i en

främmande stat får anförtros myndighet i den staten, även om det inte finns en överenskommelse om detta mellan staterna.

10. Bestämmelsen ger regeringen en diskretionär rätt att avgöra om verkställigheten av en frihetsberövande påföljd ska anförtros myndighet i annan stat. E.Y. har således inte någon på nationell rätt grundad rättighet att få verkställigheten av fängelsestraffet överförd till Etiopien. Regeringens beslut innefattar därmed inte en prövning av hans civila rättigheter i den mening som avses i artikel 6.1 i EKMR.

11. Ansökan om rättsprövning ska därför avvisas.

Högsta förvaltningsdomstolens avgörande

Högsta förvaltningsdomstolen avvisar ansökan om rättsprövning.

I avgörandet deltog justitieråden *Jermsten*, *Saldén Enérus* och *von Essen*. Föredragande var justitiesekreteraren Ia Hamlin.

Regeringen (Justitiedepartementet 2020-09-10):

Sverige och Etiopien har inte någon överenskommelse om att verkställighet av fängelsestraff kan överföras mellan staterna. Enligt 3 § lagen om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom kan regeringen trots det, om synnerliga skäl föreligger, förordna att verkställighet av frihetsberövande påföljd som här i landet ådömts medborgare eller någon som har hemvist i främmande stat får anförtros myndighet i den främmande staten.

Regeringen finner att omständigheterna i ärendet inte är sådana att det föreligger synnerliga skäl för att förordna att verkställigheten av påföljden ska anförtros åt myndighet i Etiopien. E.Y:s ansökan ska därför avslås. – Regeringen avslår ansökan.